

ΚΙΝΗΤΡΑ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ

Οι γονείς πρέπει με υπομονή και επιμονή να παρακολουθούν κάθε προσπάθεια του παιδιού, να την επικροτούν, να την επιβραβεύουν ώστε να ελαχιστοποιήσουν τις αποτυχίες του και να μεγιστοποιήσουν τις επιτυχίες του. Αντίθετα όταν οι γονείς είναι αγχώδεις, υπερπροστατευτικοί, πειστικοί, υποτιμούν τότε τα απλά επιτεύγματα του παιδιού ζητώντας πάντα κάτι καλύτερο, μεγιστοποιούν τις δυσκολίες και τις αποτυχίες του και αποθαρρύνουν κάθε δημιουργική του προσπάθεια αυξάνοντας έτσι το συναίσθημα κατωτερότητας στο παιδί με αποτέλεσμα την κακή σχολική επίδοση. Η θετική ενέργεια που εκπέμπουν οι γονείς είναι τροφοδότης ζωής για το παιδί. Η αρνητική ενέργεια που εκπέμπουν οι γονείς, σίγουρα είναι το μέσο για αμφισβήτηση της ζωής στα μάτια του παιδιού. Ο χρόνος και η υπομονή των γονέων ανταμείβει αυτούς βλέποντας την επίδοση του παιδιού τους.

Δίνουμε, λοιπόν, χρόνο, υπομονή, συμπαράσταση στα παιδιά για τη σωστή ανάπτυξη και επίδοση τους γνωρίζοντας ότι η οικογένεια είναι η αναπνοή στα παιδιά που συνεχώς τη βελτιώνουμε και τη δυναμώνουμε, χωρίς ποτέ να τη σταματάμε.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΔΟΣΗ

- Η νοημοσύνη: Ο δείκτης νοημοσύνης διαφέρει από άτομο σε άτομο. Είναι απαραίτητη η αποδοχή των φυσικών ορίων μας για να θέσουμε ρεαλιστικούς στόχους
- Ο τρόπος διδασκαλίας: Είναι απαραίτητος ο εξατομικευμένος τρόπος, η πίστη στις ικανότητες όλων των παιδιών, η εργασία σε ομάδες κ.τ.λ.
- Το Πρόγραμμα του Σχολείου: Η έμφαση πρέπει να δίνεται στην ποιότητα, οι μαθητές να νιώθουν ότι το σχολικό περιβάλλον είναι υποστηρικτικό και σέβεται την προσωπικότητά τους. Τα παιδιά να εμπλέκονται σε ευχάριστες διαδικασίες μάθησης, στις οποίες έχουν τη δυνατότητα να αυτενεργούν, να ανακαλύπτουν τις ικανότητες τους όπως π.χ. τα εργαστήρια, οι σχολικές δραστηριότητες, ο Επαγγελματικός Προσανατολισμός και να λαμβάνεται μέριμνα για τους "αδύνατους" μαθητές, οι οποίοι πρέπει να έχουν την ευκαιρία να δείξουν και αυτοί την αξία τους
- Τα κίνητρα για μελέτη: Οι μαθητές πρέπει να αποκτήσουν τα εσωτερικά κίνητρα, να συνειδητοποιήσουν δηλαδή ότι η γνώση, έχει αξία κάθε αυτή, αποτελεί από μόνη της πηγή χαράς και μέσο για να πετύχει κανείς στα μακροπρόθεσμα σχέδια του. Ο βαθμός αποτελεί το μικρότερο κέρδος. Δεν πρέπει κανείς να διαβάζει για τους γονείς του, για το δάσκαλο του, για τους βαθμούς. Έρευνα έχει δείξει ότι τα εσωτερικά κίνητρα, όσο προχωράμε από το Δημοτικό προς το Γυμνάσιο και περισσότερο στο Λύκειο ελαττώνονται.
- Η τακτική ή ελλιπής φοίτηση: Αρκετές απουσίες, χωρίς λόγο από το σχολείο, μπορεί να είναι ένδειξη αρνητικής στάσης προς αυτό και απαρέσκειας που συνήθως χαρακτηρίζει τους μαθητές με χαμηλή επίδοση. Το επόμενο βήμα μπορεί να είναι η Σχολική αποτυχία (στασιμότητα ή και η εγκατάλειψη του σχολείου).
- Οι μαθησιακές δυσκολίες (δυσλεξία, ακουστική διάκριση, οπτική διάκριση κ.α.).
- Ο ξεχωριστός χώρος και τα μέσα που διαθέτει ή δεν διαθέτει ο μαθητής για μελέτη.
- Η μελέτη, που πρέπει να γίνεται σύμφωνα με πρόγραμμα και με μέθοδο.

- Η μετάβαση από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο: Είναι ανάγκη το Δημοτικό Σχολείο και το Γυμνάσιο να συνεργάζονται στην κατεύθυνση της επεξεργασίας ενός προγράμματος ομαλής μετάβασης από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο.
- Το οικογενειακό κλίμα: Οι γονείς με τις στάσεις, τις αξίες, τις φιλοδοξίες και τις προσδοκίες τους αλλά και με τη συμπεριφορά και τις πράξεις τους, επηρεάζουν σοβαρά τη σχολική επίδοση των παιδιών τους. Το απαιτητικό αλλά συγχρόνως και δημοκρατικό οικογενειακό κλίμα που δίνει έμφαση στον αυτοέλεγχο και δείχνει ενδιαφέρον για την εκπαίδευση είναι το καταλληλότερο για τη Σχολική επιτυχία του παιδιού.
- Η αυτοαντίληψη και αυτοεκτίμηση: Ο μαθητής για να πετύχει στο σχολείο πρέπει να βλέπει τον εαυτό του θετικά, να πιστεύει στις δυνάμεις του και στην ξεχωριστή του αξία. Έχει βρεθεί ότι η υψηλή αυτοαντίληψη και αυτοεκτίμηση, συνδέεται και με υψηλή σχολική επίδοση και ότι η χαμηλή σχολική επίδοση έχει ως αποτέλεσμα την χαμηλή αυτοεκτίμηση. Επομένως οι καλύτεροι τρόποι για να βελτιωθεί η χαμηλή σχολική επίδοση είναι αυτοί που αποβλέπουν στη δημιουργία υψηλής αυτοεκτίμησης και εμπιστοσύνης του μαθητή στις δυνάμεις του.

ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Οι τρόποι αντιμετώπισης των παιδιών από τους γονείς είναι ανάλογοι με την κατηγορία στην οποία εντάσσονται τα παιδιά. Οποσδήποτε οι μαθητές με χαμηλή επίδοση έχουν ανάγκη για περισσότερη υποστήριξη που απαιτεί γνώση των αποτελεσματικότερων παιδαγωγικά τρόπων. Υποστήριξη στο έργο αυτό των γονέων μπορούν να προσφέρουν: η συχνή επικοινωνία με τους καθηγητές, το Κέντρο Συμβουλευτικής, η παρακολούθηση διαλέξεων με θέματα ψυχοπαιδαγωγικού περιεχομένου, οι Σχολές γονέων κ.λ.π.

Στη συνέχεια αναφέρονται επιγραμματικά μερικοί τρόποι αντιμετώπισης των παιδιών από τους γονείς με σκοπό τη βελτίωση της σχολικής τους επίδοσης:

- Ενισχύστε την αυτοεκτίμηση του παιδιού.
- Αναγνωρίστε την όποια βελτίωση του, ενισχύστε την, συζητήστε για το πώς επιτεύχθηκε.
- Συζητήστε με το παιδί για τους στόχους του, κοντινούς και μακρινούς.
- Επιβλέψτε τις σχολικές εργασίες με διάθεση ενδιαφέροντος, όχι πιεστικού ελέγχου.
- Μιλήστε θετικά για το σχολείο.
- Τονίστε τη σημασία του προγράμματος, της μεθόδου και της τάξης κατά τη μελέτη των μαθημάτων.
- Μην κάνετε συγκρίσεις με τα άλλα αδέλφια ή διακρίσεις, ανάμεσα στα δύο φύλα.
- Εξασφαλίστε έναν ήσυχο χώρο για διάβασμα.
- Μην αντιδράτε αμέσως με αφορμή τους κακούς βαθμούς. Σκεφθείτε πως νιώθει πρώτα το ίδιο το παιδί και αφήστε το να εκφράσει τα συναισθήματα και τις σκέψεις του.

Κοτσή Κωνσταντίνα
Ψυχολόγος – Σύμβουλος